

grafreden.nl

Geachte familie, vrienden, buren, collega's van school en uit het buurthuis,

dank u dat u hier bent om samen afscheid te nemen van Maria van den Berg -
voor velen van u Marieke,
voor mij altijd: mam.

Ik spreek vandaag als haar dochter,
als iemand die haar elke dag belde,
die haar stem herkende aan het "dag lieverd" voordat de telefoon goed en wel
was opgenomen.

We deelden alles: de kleine zorgen, de grappige momenten, en die eindeloze
stroom van praktische tips
waar je pas later van merkt hoe onmisbaar ze zijn.

Marieke werd geboren op 12 maart 1956, in Utrecht,
in een warm gezin waar "samen" geen woord maar een gewoonte was.
Ze trok naar Amsterdam om pedagogiek te studeren,
niet om theorieën te verzamelen,
maar om beter te begrijpen hoe je kinderen houvast geeft
en hoe je ze leert vertrouwen te hebben in zichzelf.

Vijfendertig jaar lang stond ze voor de klas als juf op de basisschool.
Generaties kinderen hebben bij haar leren lezen,
maar belangrijker: ze hebben bij haar geleerd dat fouten maken erbij hoort
en dat een bemoedigende knik wonderen kan doen.
Ze had die rustige blik die kinderen uitdaagde om het nog eens te proberen,
en de grap op het juiste moment die de spanning uit een toets haalde.
"Het komt goed," zei ze dan,
en bij haar was dat geen loze belofte.

Na haar pensioen trok ze zich niet terug.
Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op grafreden.nl

ze stapte een andere klas binnen: het buurthuis.

Koffie zetten, luisteren, een formulier uitleggen,

een sjaal afmaken voor wie erom vroeg –

voor haar waren dat geen taken, maar manieren om te laten voelen:

u hoort erbij.

En wie hier uit de parochie is, weet hoe trouw ze was:

elk jaar de kledinginzameling,

met die praktische rust waarmee ze stapels sorteerde

en ondertussen hoorde wat er in mensenlevens speelde.

Thuis was ze getrouwd met Willem,

mijn vader,

samen een anker voor ons gezin.

Moeder van twee dochters, Johanna en Iris,

en oma van drie kleinkinderen die haar ogen lieten stralen

zoals niets anders dat kon.

Wie haar kende, herkent de vaste ingrediënten van haar leven:

boeken op het nachtkastje,

tuinhandschoenen naast de deur,

breinaalden die zacht tikten tijdens het journaal,

en die lange wandelingen door de duinen,

waar ze de weg leek te kennen aan de hand van de wind.

Mijn mooiste herinnering past in een winteravond.

Buiten viel de sneeuw geruisloos,

binnen dampte de chocolademelk,

en mam las voor.

Haar stem werd een huis op zichzelf:

veilig, warm, groter vanbinnen dan vanbuiten.

U kent vast dat soort momenten – ze duren een uur,

maar ze werken een leven lang door.

Als ik nu mijn eigen kinderen voorlees, hoor ik haar cadans,

haar pauze net voor de ontknoping,

haar glimlach die je kon horen zonder dat je haar zag

MaaK je eigen gepersonaliseerde toespraak op grafreden.nl

Wat haar typeerde?

Zachtmoedigheid zonder zwakte,
betrouwbaarheid zonder hardheid,
geduld dat geen vermoeidheid kende,
en die stille kracht die niet op de voorgrond trad,
maar waar je telkens op kon bouwen.

En dan die humor, nooit luid, nooit scherp,
meer een sprankel in haar ogen, een terloopse opmerking
die de lucht lichter maakte.

Ze hield van een eenvoudig leven:

eerlijk, overzichtelijk,
en met genoeg stoelen aan tafel zodat niemand hoefde te vragen
of hij erbij mocht.

Mensen zullen haar warme stem missen,
haar knuffels die altijd de juiste maat hadden,
en die zachte rust die ze meebracht wanneer ze een kamer binnenkwam.
Ik zal onze dagelijkse telefoontjes missen,
ook die korte, waarin het vooral ging over wat er in de pan stond
en of de hortensia's al knoppen hadden.

Marieke was juf,

maar eigenlijk was ze altijd leermeester in het leven.

Ze liet zien dat "familie eerst" geen kreet is,
maar iets wat je doet in kleine daden:

een extra bord opscheppen,
een vraag stellen en echt wachten op het antwoord,
een oppasurtje inschuiven zonder er woorden aan vuil te maken.

Ze leerde ons eerlijkheid – niet als streng gebod,
maar als opluchting: het is lichter als je rechtop loopt.

En ze leerde gastvrijheid: aan tafel was altijd plaats.

Als er dan aan het eind nog één koekje overbleef,

dan zei ze, met die quasi-streng**Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op grafreden.nl** blik:

“Niet twisten, ik neem 'm wel – dat is voor de vrede.”

Waarna ze hem doormidden brak.

In het buurthuis,

in de parochie,

op school,

en thuis –

overal liet ze sporen achter die niet glanzen maar wel blijven.

Een kind dat durft voor te lezen,

een buur die binnenstapt zonder schroom,

een collega die geduld verkiest boven haast,

een kleinkind dat tot rust komt op een schoot die niet meer bang was voor vlekken.

Vandaag nemen we afscheid.

We voelen het verlies scherp,

maar we vieren ook haar leven,

want dat is wat zij deed: het gewone onopvallend bijzonder maken.

Als u straks naar buiten loopt en de lucht diep inademt,

denk dan even aan Marieke die in de duinen stilstond

om de wind te voelen en te zeggen: “Hoor je? De zee heeft altijd iets te vertellen.”

We kunnen haar eer aandoen door te doen wat zij deed:

iemand bellen die alleen is,

een stoel aanschuiven,

een kind de tijd geven om zijn zin te vinden,

en een jas meenemen voor wie hem nodig heeft.

Pap, Willem,

u was haar thuis.

Johanna, Iris,

wij waren haar trots.

En jullie, lieve kleinkinderen,

jullie waren haar geluk dat overliep

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op grafreden.nl

Laten we haar vasthouden
niet in wat niet meer kan,
maar in wat we doen, elke dag,
met haar stem als zachte aanwijzing
en haar humor als klein lichtje in onze zak.

Mam, Marieke,
dank u voor de chocolademelk,
voor de verhalen,
voor uw handen vol werk en uw hart vol rust.
We laten u niet los;
we dragen u mee,
in wat we lezen,
wat we planten,
wat we breien,
en in de paden die we blijven lopen,
samen.

Rust zacht, lieve mam.
Wij zorgen voor elkaar,
zoals u ons hebt geleerd.
En waar wij "het komt goed" zeggen,
horen we u instemmend glimlachen.

Deze toespraak is gemaakt met grafreden.nl. Beantwoord een paar vragen en genereer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu op grafreden.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op grafreden.nl